

Romani 9 – diagramare

- ¹ Spun adevărul în Hristos, nu mint;
cugetul meu, luminat de Duhul Sfânt,
îmi este martor,
² că simt o mare întristare
și am o durere necurmată în inimă.
³ Căci aproape să doresc să fiu eu însumi anatema,
despărțit de Hristos,
pentru frații mei,
rudele mele trupești.
⁴ Ei sunt israeliți,
au înfierea, slava, legămintele, darea Legii,
slujba dumnezeiască, făgăduințele, patriarhii,
și din ei a ieșit, după trup,
Hristosul, care este mai presus de toate lucrurile,
Dumnezeu binecuvântat în veci. Amin!
- ⁶ Dar aceasta nu înseamnă că a rămas fără putere Cuvântul lui Dumnezeu.
Căci nu toți cei ce se coboară din Israel sunt Israel;
⁷ și, măcar că sunt sămânța lui Avraam, nu toți sunt copiii lui Avraam;
ci este scris: „În Isaac vei avea o sămânță care-ți va purta numele.”
⁸ Aceasta înseamnă că nu copiii trupești sunt copiii ai lui Dumnezeu;
ci copiii făgăduinței sunt socotiți ca sămânță.
⁹ Căci cuvântul acesta este o făgăduință: „Pe vremea aceasta Mă voi întoarce,
și Sara va avea un
fiu.”
- ¹⁰ Ba mai mult, tot așa a fost cu Rebeca.
Ea a zămislit doi gemeni numai de la părintele nostru Isaac.
¹¹ Căci, măcar că cei doi gemeni nu se născuseră încă
și nu făcuseră nici bine, nici rău –
ca să rămână în picioare hotărârea mai dinainte a lui
Dumnezeu, prin care se făcea o alegere, nu prin fapte,
ci prin Cel ce cheamă –
¹² s-a zis Rebecăi: „Cel mai mare va fi rob celui mai mic”,
¹³ după cum este scris: „Pe Iacov l-am iubit,
iar pe Esau l-am urât.”
- ¹⁴ Deci ce vom zice? Nu cumva este nedreptate în Dumnezeu?
Nicidecum!
- ¹⁵ Căci El a zis lui Moise: „Voi avea milă de oricine-Mi va plăcea să am milă;
și Mă voi îndura de oricine-Mi va plăcea să Mă îndur.”
- ¹⁶ Așadar, nu atârână nici de cine vrea,
nici de cine aleargă,
ci de Dumnezeu care are milă.
- ¹⁷ Fiindcă Scriptura zice lui faraon: „Te-am ridicat înadins, ca să-Mi arăt în tine puterea Mea
și pentru ca Numele Meu să fie vestit în tot pământul.”
- ¹⁸ Astfel, El are milă de cine vrea,
și împietrește pe cine vrea.
- ¹⁹ Dar îmi vei zice: „Atunci de ce mai bagă vină?
Căci cine poate sta împotriva voii Lui?”
- ²⁰ Dar, mai degrabă, cine ești tu, omule, ca să răspunzi împotriva lui Dumnezeu?

Nu cumva vasul de lut va zice celui ce l-a făcut:

„Pentru ce m-ai făcut așa”?

²¹ Nu este olarul stăpân pe lutul lui, ca din aceeași frământătură de lut să facă un vas pentru o întrebuințare de cinste,

²² Și ce putem spune, dacă Dumnezeu, și un alt vas pentru o întrebuințare de ocară? fiindcă voia să-și arate mânia și să-și descopere puterea, a suferit cu multă răbdare niște vase ale mâniei, făcute pentru pierie;

²³ și să-și arate bogăția slavei Lui față de niște vase ale îndurării pe care le-a pregătit mai dinainte pentru slavă (despre noi vorbesc)?

²⁴ Astfel, El ne-a chemat nu numai dintre iudei, ci și dintre Neamuri,

²⁵ după cum zice în Osea:
„Voi numi „popor al Meu” pe cel ce nu era poporul Meu și „preaiubită” pe cea care nu era preaiubită.

²⁶ Și acolo unde li se zicea: „Voi nu sunteți poporul Meu”, vor fi numiți fii ai Dumnezeului celui Viu.”

²⁷ Isaia, de altă parte, strigă cu privire la Israel:
„Chiar dacă numărul fiilor lui Israel ar fi ca nisipul mării, numai rămășița va fi mântuită.

²⁸ Căci Domnul va împlini pe deplin și repede pe pământ Cuvântul Lui.”

²⁹ Și, cum zisese Isaia mai înainte:
„Dacă nu ne-ar fi lăsat Domnul Savaot o sămânță, am fi ajuns ca Sodoma și ne-am fi asemănat cu Gomora.”

³⁰ Deci ce vom zice?

Neamurile, care nu umblau după neprihănire, au căpătat neprihănirea, și anume, neprihănirea care se capătă prin credință;

³¹ pe când Israel, care umbla după o Lege care să dea neprihănirea, n-a ajuns la Legea aceasta.

³² Pentru ce?

Pentru că Israel n-a căutat-o prin credință, ci prin fapte.

Ei s-au lovit de Piatra de poticnire, după cum este scris:
„Iată că pun în Sion o Piatră de poticnire și o Stâncă de cădere: și cine crede în El nu va fi dat de rușine.”